

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.120/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Horváth Antal ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen médiaügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. november 22. napján kelt 20.K.33.515/2006/15. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes ... január 9-13. napjain, több esetben, a következő szöveggel tette közzé a ... című műsorszámát népszerűsítő műsorát: „Vasárnap mindig rádöbbenek, mennyi minden összeköt minket. Ugyanúgy látjuk a világot, és az igazán fontos

dolgokról hasonlóan gondolkodunk. Különös kapcsolat a mienk, hiszen a kíváncsiság fűz minket össze. Ön és a..., együtt vagyunk nagy csapat."

Az alperes a 1178/2006.(V.31.) számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 15. § (1) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakat, ezért az Rttv. 112. § (1) bekezdés d) pontja, valamint a Műsorszolgáltatási Szerződés 11.6.1. és 11.6.1.39. pontja alapján 3.919.731 forint kötbér megfizetésére kötelezte a felperest. A műsorszámot nem fogadta el műsorajánlóként, mert sem a képek, sem az elhangzott szöveg nem volt értelmezhető a műsor ismertetéseként, bemutatásaként, az a műsorszolgáltató népszerűsítését szolgálta.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt, elsődlegesen eljárásjogi jogszabálysértések miatt annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan az anyagi jogi jogsértés hiánya miatt annak megváltoztatását, és a terhére rótt kötbér mellőzését kérve a felperes terjesztett elő keresetet. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 29. § (1)-(6) bekezdései, és a 33. § (1) bekezdése, valamint a 72. § rendelkezései alapján súlyos eljárásjogi jogszabálysértésként hivatkozott arra, hogy az alperes a jogszabályi határidőn túl tájékoztatta az eljárás megindulásáról; a 2006. február 27-én kelt, a vélelmezett jogsértéssel kapcsolatos nyilatkozattételre történő felhívása tartalmi hiányosságban szenvedett, a ... műsorszám helyett tévesen az ... műsorszám elnevezést tartalmazta; a 2006. március 22-ei levélben azt a tájékoztatást kapta, hogy panaszra indult az eljárás, tehát nem ezt eljárást kellett volna lefolytatni; az alperes túllépte a határozathozatali határidőt; a határozat tényállásbeli és indokolásbeli hiányosságban szenved. Az anyagi jogi jogszabálysértést illetően azzal érvelt, hogy az alperesi határozatban idézett mondatok tartalmukat tekintve nem haladják meg az Rttv. 2. § 28/A. pontjában meghatározott definíció szerinti feltételeket, a műsorszám nem minősíthető önreklámnak.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Elsődlegesen a felperes eljárásjogi kifogásait vizsgálta részletesen a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. §-a alapján abból a szempontból, hogy az alperes követett-e el olyan súlyos, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést, amely a bírósági eljárásban nem orvosolható. Megállapította, hogy az alperes az eljárási jogszabálysértések egy részét elkövette, ezek egyike sem volt azonban olyan súlyú, amely a határozat hatályon kívül helyezését indokolhatná. A Ket. 72. § (1) bekezdése alapján rögzítette, hogy az alperes a tényállást tisztázta, részletesen felsorolta azokat az időpontokat, amikor az önreklám elhangzott, idézte annak szövegét, hivatkozott az alkalmazott jogszabályokra és határozatában részletes indokolását adta annak, hogy miért tekinti azt a törvényi definíció szerint önreklámnak. Megjelölte, hogy hányszor történt már hasonló jogsértés a felperes részéről és indokolta, hogy miért választotta a kötbér szankció kiszabását. Ezt követően az elsőfokú bíróság az Rttv. 2. § 41) pontja, valamint a 15. § (1) bekezdése és az alperesnek az önreklám fogalmát megadó 1472/2002(X.3.) számú határozata alapján vizsgálta az anyagi jogi jogszabálysértést. Megállapította, hogy a

műsorszám alkalmas volt arra, hogy nagyobb nézettséget biztosítson a felperesnek, illetve az általa népszerűsíteni kívánt műsornak, így a közléssel a reklám fogalmának valamennyi eleme megvalósult, a jogszerű közlésre csak reklámblokkban lett volna lehetőség.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, a kereseti kérelemnek megfelelő döntés meghozatala érdekében a felperes fellebbezett. Az eljárásjogi jogsértéseket illetően, a korábbi érvei fenntartása mellett állította, hogy az eljárásjogi szabálysértések együtt olyan súlyúak, amely a Pp. 339/B. § alapján megalapozza az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, különös figyelemmel a Ket. 72. §-ában írt rendelkezések megsértésére. Az anyagi jogi jogszabálysértést illetően arra hivatkozott, hogy az idézett mondatok nem felelnek meg az Rttv. reklám definíciójának. A műsorszámnak összességében alkalmasnak kellene lennie arra, hogy „a műsorszolgáltató által elérni kívánt más hatást” segítse elő. A perbeli műsorelőzetes semmiféle felhívást, egyéb mögöttes cél elérésére alkalmas szándékot, többletinformációt nem tartalmazott. Csak és kizárólag azokat szólította meg, akik egyébként is nézik a műsort, a nem rendszeres néző nem volt címzettje a bevezetőben elhangzottaknak. Ebből következik, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében tévesen állapította meg azt, hogy alkalmas volt a műsorszám arra, hogy nagyobb nézettséget biztosítson a felperesnek, illetve a műsornak. Ennek hiányában pedig a műsorszámot nem lehetett reklámnak minősíteni, és az Rttv. 15. § (1) bekezdésének megsértését kimondani.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és perköltségének megállapítását kérte azzal, hogy az elsőfokú bíróság körültekintően megvizsgálta a felperes eljárásjogi és anyagi jogi kifogásait, és helytálló indokolással, jogszerű döntést hozott.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az alperes eljárásának releváns részeit okszerűen vette figyelembe annak megítélésekor, hogy történt-e, és milyen súlyú eljárásjogi jogszabálysértés a műsorszám vizsgálata során. Minden egyes felperesi kereseti kifogást helyesen értékelve körültekintően, részletesen és a jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazva indokolta döntését. A másodfokú bíróság az eljárásjogi jogszabálysértésekkel összefüggően tett valamennyi megállapítását és döntési indokait osztja, megismételni nem kívánja.

A felperes fellebbezésében az elkövetett eljárásjogi hibák együttes, a határozat hatályon kívül helyezését megalapozó hatására hivatkozott, amely érvelés a következők miatt nem alapos.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának KK 31. számú kollégiumi állásfoglalásával összhangban vezette be a Ket. 111. § (1) bekezdése azt a rendelkezést, mely szerint a közigazgatási döntés hatályon kívül helyezését az ügy érdemére is kiható eljárási szabály megsértése eredményezheti. Az eljárásjogi jogszabálysértés súlyának és nem mennyiségének van e szempontból jelentősége.

Az eljáró bíróságnak ezért - függetlenül attól, hogy adott eljárás során hány eljárási szabály megszegését tapasztalja - minden esetben arra kell figyelemmel lennie, hogy a jogszabálysértés jelentős-e, kihatással van-e a közigazgatási hatósági ügy érdemi eldöntésére, és a bírósági eljárásban mindez orvosolható-e. A hatályon kívül helyezést megalapozó feltételek a felperes esetében - az elsőfokú bíróság helytálló indokai szerint - nem álltak fenn.

A felperes sem tudott megjelölni olyan konkrét okot, amely alapján az a következtetés lett volna levonható, hogy az elsőfokú eljárás során hivatkozott eljárásjogi hibák együttese befolyásolta volna, az érdemi döntést.

Egyetért a másodfokú bíróság mindazon érvekkel is, amelyeket az anyagi jogi jogsérelem tekintetében az elsőfokú bíróság az Rttv. 2. § 41) és 28/A) pont összevetése alapján kifejtett.

A felperes jogorvoslati előadására a másodfokú bíróság kiemeli, hogy Rttv. 2. §-ának 28/A) pontja szerint műsorelőzetes kizárólag olyan műsorszám lehet, amely a műsorszolgáltató által későbbi időpontban közzétenni kívánt más műsorszámot mutat be, illetőleg ismerteti. A vizsgált műsorszám csak a másik műsorszám megnevezése, és sugárzásának napja okán volt adott műsorszámmal kapcsolatba hozható. Mindezek pedig olyan minimális információt hordoztak, melyek a következő műsorszám bemutatásaként, ismertetéseként nem definiálhatóak. Minden olyan közzétett műsorszám ugyanakkor, amely a szolgáltatás értékesítését vagy más módon történő igénybevételét, illetve a reklámozó vállalkozás vagy műsorszolgáltató által kívánt más hatás elérését segíti elő, reklám. A reklám egy speciális fajtája az önreklám, melyben a műsorszolgáltató a saját arcukat népszerűsíti. Az (ön)reklám fogalmi elemei között a fogyasztásra, azaz a szolgáltatások igénybevételére, értékesítésére, illetve más kereskedelmi jellegű hatás kiváltására irányuló szándék áll. A felperes fellebbezésében a nézettség-növelő hatás hiányára sikertelenül hivatkozott. A műsorszámokban használt kifejezések felperesről alkotott képet formáltak. Az alkalmazott fordulatok a műsorszám és a néző között teremtettek világnézeti, és összetartozást jelentő kapcsolatot, ezáltal alkalmasak voltak arra, hogy a nézőben felkeltsék a felperesi műsorszolgáltató által nyújtott szolgáltatás igénybevételére vonatkozó igényt. A ... című műsorszám társítása a már idézett fogalmakkal célját tekintve ösztönzően hatott a felperesi műsorszolgáltatás igénybevételére. Ez pedig - ... - kereskedelmi hatás kiváltásának célzatát is jelenti.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta. A felperest a Pp. 78. § (1); (2) bekezdése értelmében kötelezte az alperes másodfokú perkölségének megfizetésére.

A sikertelenül fellebbező felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés c) pontja, 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2008. május 14. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő